

Odhalte pravdu uvnitř

Ahoj Petře!
Jak se máte?
Je příjemné se s vámi setkat.
Vaše hudba je nádherná!
Děkuji!
Máme pro vás
malé překvapení,
Co? Překvapení?
dokonce možná i víc.
V zastoupení
Freda Karlina
a Marie Newman
a sebe,
kteří zvolili vaši poezii
pro tento koncert.
Chceme vám poděkovat.
Dostal jsem nahrávku
písně, ke které jste napsala
nejen hudbu i slova.
Píseň se jmenuje
„Píseň na rozloučenou“.
Vlastně jsem si jenom
tak pozpěvovala...
To je tajné.
Už více ne.
Neměl byste
to předložit lidem.
Píseň, pro kterou
jste složila
text a hudbu, jsem připravil
pro některé členy
našeho orchestru.
Zajímalo by mě,
zda se vám to bude líbit
a jestli se k nám připojíte
a zazpíváte si s námi?
Já možná netrefím melodii
a poškodím vaše jméno.
Myslím, že chtějí,
abyste to zkusila.
Nemůžu,
protože nevím,
jak jste to nachystal.
Vy to zvládnete.
Postavte se tam.
A ona zazpívá,
připravení?
Myslel jsem, že je to

překvapení pro mě, ale není.
Co když ztratím melodii
a zničím jeho pověst?
Ne, to neuděláte.
Jakou pověst?
Připravení?
Skočím do toho
a zazpívám „Tammy“,
jestli se něco pokazí.
Malá hudební
konference.
Právě ho zkouším
vydírat,
aby mě uposlechl.
Ach!
Prosím, mějte soucit.
Prosím! Prosím pomoc!
Stojím tady?
Moje dobroto, prosím
odpusť mi,
jestli netrefím tón nebo dva.
Pravděpodobně víc.
Vidíte, musela jsem
nyní několik dnů
každý den
mluvit
k tisícům lidí.
Tak nevím, zda vás můj hlas
nevyruší i s vašimi
houslemi nebo ne?
Dobře, prosím!
Jen to zkusím a vy mi
pomozte s doprovodem.
Já vás nemohu doprovázet!
Dobře, dobře, v pořádku!
Kam,
kam jdeš,
mé zimní slunce?
Neopustíš mě?
Stojíš na této straně
moře?
Kam, kam jsi
odešel
můj jemný měsíci?
Ach! Jak mi chybíš,
stojíš na této straně
modré vody.
To není možné
že jsme měli Vánoce
společně.

Měli jsme Vánoce dříve,
takže je to vše v pořádku.
Tak jděte domů a jednejte
s členy vaší rodiny
jako... jako malý Ježíšek.
Pečujte o ně, ano?
Milujeme váš hlas!
Děkuji vám.
Byla jsem tak rozpačitá.
Je to skutečné překvapení.
Nemám čas.
Právě jsem něco nazpívala
na pásku jen pro zábavu.
Oni z toho pak udělali
velkou hudební kompozici,
jako tohle, myslím
pro velký, velký orchestr.
Když jsem se podívala
na orchestr,
byla jsem blízko k omdlení.
Ještě jsem nikdy předtím
nezpívala s tak velkým
orchestrem, vy ano? (Ne.)
S Fredem Karlinem,
Billem Contim a všemi
těmito velkými jmény!
Nevím, jak jsem
přežila minulou noc.
Měla jsem z toho hrůzu.
Jsou dobří.
To bylo opravdu
velké překvapení.
Všechno bylo nádherné
tak...(Ano.)
Nemohla bych vám dát
něco lepšího,
než co udělali minulou noc.
Máte rádi
tu filmovou hvězdu? Ano?
Ona je nádherná!
Byla hezká,
Debbie Reynolds.
Je velmi slavná.
Znáte ji nebo ne?
Velmi slavná!
Hrála téměř
ve čtyřiceti filmech,
když jsme byli mladí.
Ale stále
vypadá nádherně.

Vypadá stejně jako
ve filmech. Nádherná!
Takže, dokonce i na Vánoce
nebo Nový rok,
nikdy nemáme kocovinu.
Jen pijeme
vodu, ovocný džus.
Velmi zdravé!
Až příště přijdete do LA,
budete vědět, v kterém hotelu
máte zůstat, dobrá?
Strávili jsme nádherný čas.
(Ano.) Ano!
A můžete jít venku.
Tak romantické.
Velmi dobrý hotel!
Nádherný,
hezký a pohodlný.
Pohodlné umístění.
Toto je nejoblíbenější
hotel tady.
Velmi jste si to užili.
A když jíme venku,
je to jako piknik,
že jo? Je to legrace.
Většina hotelů tohle nemá,
nemá venkovní prostor
pro lidi, aby se mohli
pohybovat kolem.
Měla jsem obavu,
že když zůstaneme v hotelu,
vždycky se budete muset
směstnat do místnosti.
Když jsem vás ale viděla
jít venku,
byla jsem tak šťastná!
Přesně jako doma. (Ano.)
A pak, máte taky
nespočetné množství hvězd
na nebi. Není to jen
pětihvězdičkový hotel,
je to hotel s trilionem hvězd.
Je to velmi hezké.
Jsem velmi šťastná,
velmi potěšena.
Vy všichni teď odjíždíte,
tato skupina, ano? (Ano.)
A tam je druhá skupina,
která odchází zítra,
správně? (Ano.)

Já odjedu asi dnes.
Musím se postarat
o své povinnosti
a vy zase o ty své.
A když budeme mít čas,
uvidíme se znovu.
(Ano.) Ano.
Dobrych věcí nemusí
být hodně.
Jako diamant – je tak malý
ale to stačí,
je drahocenný.
Takže jestliže máte
povinnosti,
měli byste jít domů
a pečovat o vaše
milované členy rodiny,
kvůli mně.
Včera,
když jsme nabídli
nějaké dary
dětským organizacím,
řekli: „Děkujeme mockrát
za dobrodiní
pro děti.“
Řekla jsem: „Ne,
jsou to mé děti.“
Ano, jsou to
naše děti, správně?
Takže, kdo komu děkoval?
Je to to samé.
Jestliže se staráte o vaše
členy rodiny,
protože oni jsou
mí rodinní příslušníci,
my všichni jsme členy
rodiny, ano? (Ano.)
Tak si nemyslete,
že milujete jednoho
více než jiné,
nebo že milujete mne
více než vaše lidi.
To je špatně.
My všichni se navzájem
máme rádi, to je nejlepší.
Dobře, mluvila jsem
v těchto dnech už příliš,
a proto jsem nemohla
dokonce ani zpívat minulou
noc. Kvůli vám jsem

minulou noc nemohla
zazpívat jako nejlepší zpěvák
na celém světě.
Mohlo by to
být lepší,
kdybych nemusela
mluvit k tisícům lidí
těchto pár dnů
a dělat mnoho
jiných věcí mezitím,
předtím i potom.
A oni mě
opravdu překvapili
s tím koncertem.
Byla jsem už na koncertu
ale nikdy jsem
na koncertu nezpívala.
No, hrůza!
Byli byste vystrašení?
(Ano.)
Máte problém?
(Ne, my jsme problém.)
Vy jste problém?
Nemyslím si to!
Uvedli mě do rozpaků.
Ale způsobem, jak to udělali,
bylo pro mě nemožné
od toho odstoupit.
Ráda bych odmítla,
ale nevypadalo by to dobře.
A zpívat bylo
dokonce ještě horší.
Nebylo to připraveno.
Odvedla jsem dobrou práci?
Děkuji mockrát.
Velmi úchvatné, ano.
Byla jsem překvapena
takovým velkým orchestrem,
jako byl tenhle. (Ano.)
Slyšela jsem, že dělají
nějakou hudební kompozici
na mé básně
ale neočekávala jsem,
že to bude tak
nádherné a velké
a v tak drahém divadle.
Stejně jsme velmi
drazí, že jo? Ano.
Jste na mě velmi milí.
Jste nejmilejší!

V pořádku, jste všichni šťastní? (Ano.) Spokojení? (Ano.) Měla bych to očekávat. Příště kdykoli když to bude vůle Boží. Miluju vás, vy to víte. Dobrá, medový koláč. (Na shledanou.) Bůh vás miluje. Běžte domů s úsměvem. Doneste lásku každému, koho potkáte. Každému! Každému! A užijte si Veselé vánoce! Nemáme tak mnoho času. Jen chci říct „ahoj“ a pak „nashle“. Ne? Ano! Co ještě? Dala jsem vám už všechno, co potřebujete za těchto pár dnů. Není to spravedlivé pro ty, kteří odešli. Tak lidičky, co vám ještě mohu říci? Je ještě něco, co chcete vědět? Řeknete mi cokoliv. „Mistryně, nechte mě uvidět vás jen jednou, jednou a dost. Jednou! Jen jednu minutu.“ A potom „Ach, prosím, ještě pět minut.“ A potom „ještě pět dnů,“ ano. Takže kdekoli jste, je to dobře, ok? Jestliže nemáme místo, nemáme. Za starých časů oni neměli, ale neměli ani příliš mnoho pravidel. Jako Buddha,

jen si sedl kdekoli na ulici a každý šel kolem něj, a to je vše. Dokonce ani žádná starost kvůli autu. V Indii je stále možnost to tak dělat. Oni si jen vyberou nějaký velký prázdný pozemek, který nikdo nepoužívá, nebo se dohodnou s vlastníky. Pak si tam jenom sednou, s mikrofonem a malým reproduktorem a to je vše. Můžete tam sedět a mluvit. Lidé dokonce nepotřebují křesla nebo koberce. Sedí na zemi. Ano, velmi pohodlné! Proto mají v Indii velmi snadno mnoho stoupců. Kromě toho už vědí o co jde. Všichni hledají gura. V Indii, jestliže nemáte gura, jste vyvrženec. Ano, lidé s vámi nechtějí mluvit. Je to tak. Myslí si, že jste duchovně zaostalý, nevzdělaný. Takovým způsobem se tam žije. Je snazší rozšiřovat učení v Indii. V Himálajích? Ach ne! Zemřete, než tam dojdete. Je tam velmi chladno. A cesta je velmi nebezpečná, velmi obtížné šplhání. Všichni fantazírují a romantizují o Himalájích. Hodně lidí jde do Himalájí a nevracejí se,

víte to? Proto kdokoli se vrátí, toho uctívají, jako kdyby byli pozeňnaní nebo svatí. Indie je dobré místo. Většinou jsou vegetariáni, ne všichni. Lidé jsou nyní rozdílní. Dříve jsme byli schopni zůstat, jak dlouho jsme chtěli, nyní dokonce Britové můžou jen tři měsíce. Američani, jak dlouho? Tři měsíce? Ano? Bývalo to snadné. Předtím, když jste tam šli jen jste zmizeli v zemi. Nikdo se nestaral! Neobtěžovali vás. Jsou velmi pohostinní. Ale možná někteří z nás zneužili tuto pohostinnost a tak to vláda do jisté míry zpřísnila. Za mých časů to bývalo snazší. Za mých časů to bylo snadné, zůstat tak dlouho, jak chcete. Jen prodloužit vízum. Nádhera! Britové mohli předtím zůstat, jak dlouho chtěli. Takže to vypadá, že se náš svět stává menším a menším. Není už více tolik možností. Možná to Bůh takto chce, aby všichni lidé nechodili jen do Indie ale rozšiřovali světlo po celém světě a meditovali doma. Udělejte z vašeho domova chrám a postarejte se o to,

aby se vaše vesnice
nebo město stalo
požehnaným, ano?
Jinak jestli všichni
půjdeme na jedno místo,
budeme se držet pohromadě
v jednom městě, například
v Indii nebo jinde, potom
požehnáme jenom tu zemi.
A to také není spravedlivé.
Takovým způsobem
to není Boží vůle.
Dobře, cokoli to je,
musí to být Boží...
Viníme starého Hocha
ze všeho.
Dobrá, lidi,
přeji vám vše nejlepší.
Možná se zase
někdy uvidíme
někde jinde.
Boží vůle.
Co? Nechcete jít?
Mistryně, v noci jste
zpívala ohromně.
Cože jsem? Ale jděte!
Žádný nácvik, nic!
Jen jsem otevírala ústa.
Když jsem viděla ten velký
koncert, byla jsem vyděšená.
Nikdy jsem neviděla tak
velký orchestr.
Zpívat si sama doma
v koupelně je odlišné.
Tváří v tvář dirigentovi
a orchestru,
můj Bože!
Dokonce Bůh byl vyděšen!
Nevím, jestli
Šákjamuni Buddha
někdy něco zpíval.
Myslím, že ne.
Děkuji vám za vaši lásku.
Někdy se zase uvidíme.
Opatrujte se
a postarejte se
taky o své rodiny.
Vím, máte syna, že?
Dobře, dobře!
Tohle je pro něj, tyhle

dobré dětské potraviny!
A tenhle lívanec
pro tvou ženu.
Jak se máš? (Dobře.)
Toto je opravdu
požehnané počasí.
Není tak zima!
V tuto dobu by normálně
mohlo být chladněji, než je.
Pamatuji si, jak minule
o Vánocích mrzlo.
A v tu dobu jsme pořád
museli sedět tam venku.
To není střecha
a bylo chladněji.
Ale lidé v Los Angeles
musí snášet všechny
druhy počasí.
Lidé si myslí, že být
šéfem, je snadné.
Všechno, co musíte dělat,
je říct „ano“ nebo „ne“,
schválit to, nebo neschválit,
ale vše není tak jednoduché.
Abyste zjistili, jestli je to
dobré nebo ne,
musíte to prostudovat.
Abyste to schválili,
musíte to znát.
Musíte schválit
správnou věc
a to taky vyžaduje práci.
A většina společností
může někoho
pověřit, zplnomocnit,
ale tato společnost
se zastupuje obtížně.
Tento byznys je druh
podivného byznysu
„mimo tohoto světa“.
Je to trochu složité.
Ještě něco dalšího
chcete se mnou probrat?
Chceme, jen se ostýcháme.
My?
(Velmi se ostýcháme.)
Velmi se ostýcháte? (Ano.)
Nemyslím, že ano.
Ptali jste se tolik otázek,
byla by z nich tlustá kniha

a teď se ostýcháte?
Dobře, neostýchejte se.
Někdy cítím, že
ve východní Evropě
by se s vámi rádi setkali.
A kde?
Jugoslávie?
Československo
nebo tam někde?
Ráda bych vás viděla
v Sarajevu.
Kde?
Sarajevo.
Sarajevo?
Jsou teď dobří?
Ano! Ty duše vás potřebují,
aby byly pozvednuté.
Ano.
Potřebují pomoc.
Správně. Máte pravdu.
Nevím, jestli někdo
potřebuje mou pomoc,
ale někdy
tam ta žádost je
a jestli táhne dost silně,
musím poslechnout.
To je vše.
Ráda bych přeložila
knihu zdarma
do chorvatštiny.
Můžete to udělat!
Proč má Mistryně
všechny tyto
odlišné druhy tváří?
Tváře, jakou tvář?
Zamračená tvář?
Smějící se tvář?
Mám odlišné pocity,
když vás vidím jako
jeptišku, nebo když
děláte módní návrhy...
jako návrhářku,
a pak vás vidím
v těchto nádherných šatech,
vlastně jsem vás viděl jako
vládkyni ve starobylé Číně.
Viděl jste to ve vizi?
Ano!
To všechno jsem byla.
A když vás vidím jako

jeptišku, vlastně cítím,
že jsem vás znal
jako jeptišku.
Ano, ano, tím vším jsem
byla také. Takže...
Miluji vaše obrazy.
Ano? To je dobré.
A taky vaši poezii.
Ano, dobře,
jen tady míváme čas.
Cokoli děláte,
míváme čas.
A když je to mimochodem
nějakým lidem prospěšné,
tak je to fajn.
Krášlit svět
je vždy dobré.
Dokonce, i když je jen
dočasný a iluzorní
ale někteří lidé ho mají rádi.
Někteří lidé
přichází a praktikují
skrže šaty, které navrhuji,
skrže poezii,
nebo skrže malování.
Mám rozdílný vztah
s rozdílnými lidmi.
Mistryně.
Dobrý den!
Mám jednu malou otázku.
Ta otázka se týká
zániku,
velkého zániku.
Tak to je velmi
důležitá otázka.
Když tato planeta
zanikne a bude to
veliký zánik
až po třetí svět,
co se stane
se všemi těmi dušemi?
Kam půjdou?
Musíme se jich zeptat
v tu dobu.
Co se stane Pánům
těchto třech světů
v tu dobu?
Děláte si příliš starostí!
Dokonce se staráte
o Pána.

Jen zvědavost, Mistryně.
Půjdou zpět,
odkud přišli.
Duše půjdou
také zpět domů?
Nebo jdou zpět tam,
kam měly jít
v tu dobu.
Bůh rozhodne, vidíte?
Protože každý z nich
půjde pravděpodobně
jiným směrem, nemohu
odpovědět za všechny.
Půjdou podle
svých skutků,
svého postoje
a svých zásluh.
Děkuji, Mistryně.
Nebo by mohli počkat,
dokud nezačne
příští stvoření
a začnou všechno znovu.
Možná jdou jen
na chvíli spát.
Takže, když nastane
velký zánik,
všechny duše budou vzaty
do čtvrté úrovně?
Ne všechny z nich.
Řekla jsem, některé z nich.
A každý z nich půjde
jiným směrem.
Ale nedělejte si
příliš starostí, dobře?
Starejte se o vaši
vlastní duši
a pak půjdete domů,
a to je vše.
A pak když
půjdete domů
všechno uvidíte, ano?
Největší otázkou
je naše vlastní duše,
a pak můžeme vidět
všechno ostatní.
To je velká otázka
s mnoha dušemi.
Mistryně,
mám problém s....
když spím, mám někdy

problém, že nemůžu
dobře spát.
Nemůžu teď
moc dobře spát
a necítím se velmi klidně.
Co děláte za práci?
Jaká je vaše práce?
Jsem teď student.
Studujete hodně?
Ano.
Necvičíte?
Myslíte fyzické
cvičení?
Zřídka...Nedělám moc
fyzických cvičení.
Dělejte nějaké cvičení.
Cvičit?
Běhání je jednoduché, ano,
běhejte nebo dělejte něco.
Pak budete spát lépe.
Protože příliš mnoho
pracujete s vaším
mozkem a potom
je mozek příliš nepokojný
a tělo nemůže odpočívat.
Udělejte v tom trochu
rovnováhu, dobře?
Dělejte cyklistiku
nebo běhejte,
dělejte jakákoli
jednoduchá cvičení,
nebo trošku běhání
každý den.
Nebo namísto ježdění
autobusem, vysedněte
o jednu stanicí dříve
a utíkejte do školy.
Ano, něco takového.
Dobře?
Děkuji mnohokrát.
Nebo jděte plavat,
procházet se do parku,
něco takového.
Děkuji mockrát,
Mistryně.
Nebo poslouchejte nějakou
klasickou hudbu
ale používejte sluchátka
a pak jděte spát.
Dobře. (Děkuju.)

Jestliže děláte Quan Yin před spaním, měl byste být schopen spát velmi dobře. Děkuji mockrát Mistryně. Nemáte zač. Protože jste student, máte starosti s mnoha věcmi, zkouškami a knihami a mnoha věcmi, takže na to zapomeňte, ano? Zkuste si vzpomenout dělat před spaním Quan Yin. To vám pomůže uklidnit vaše nervy a potom vám to pomůže studovat dokonce lépe a lépe udělat zkoušky. Když děláte Quan Yin, víte mnoho věcí. Skutečně, Quan Yin mi hodně pomáhá ve výzkumné práci. Někdy mám mnoho inspirace právě po meditaci. Tak dělám mnohem účinnější práci než ostatní. Děkuji vám Mistryně mnohokrát. Řekla jsem vám, že je to pravda. Je to nejlepší věc, co se nám stala: metoda Quan Yin. Někdy zapomenete mnoho věcí, nebo nevíte jak vyřešit nějaký problém nebo otázku, ale chvíli meditujete a potom k vám všechny věci přijdou velmi rychle. A vy to víte. Proto: „Hledejte nejdřív Boží království.“ Meditujte! Napřed meditujte, všechno dál přijde, ano.

Já také musím spoléhat ve všem na meditaci, abych vám sloužila. Nebo také zapomenu, že existujete. Ano, zapomenu, že bych sem měla přijít. Zapomenu, že mám dělat svou práci a jak a všechno ostatní. Míním tím, světský způsob řešení problémů. Na vyšší úrovni to vše nepotřebuji, samozřejmě. Je mnoho věcí, které musím dělat, takže je taky musím dělat způsobem, jakým to děláte vy. To je vše. Abych věděla, jak vás učit, musím také projít stejnými zkušenostmi. Vědět, že to funguje. Moje rada pro vás je, snásejte břemeno, snásejte pravdu. Pak mi můžete uvěřit, pak můžete praktikovat a budete mít tentýž výsledek.